

UZASADNIENIE

Powód Usługi (...) Spółka Jawna w B. domaga się zasądzenia od pozwanego (...) SA w Ł. kwoty 3837,60 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podał, że w dniu 21 grudnia 2012 roku doszło do kolizji drogowej, na skutek której został uszkodzony marki R. , nr. ej. (...). Sprawca szkody w dacie zdarzenia posiadał aktualne ubezpieczenie w pozwanym zakładzie ubezpieczeń z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W toku likwidacji szkody właściciel pojazdu wynajął u powoda pojazd zastępczy na okres od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia 16 stycznia 2013 roku, przy stawce dziennej 147,60 złotych brutto, co łącznie daje kwotę 3837,60 złotych brutto. Za najem pojazdu powód wystawił fakturę VAT na kwotę 3837,60 złotych brutto. Jednak pozwany po przedstawieniu faktury VAT do rozliczenia odmówił zapłaty. Ponadto powód wyjaśnił, że dochodzi roszczeń na podstawie zawartej z poszkodowanym umowy cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody.

Pozwany (...) SA w Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki wypadku z dnia 21.12.2012 roku co do zasady, ale w jego ocenie brak jest podstaw do zapłaty kwoty wskazanej w fakturze VAT z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał związku przyczynowego między kosztem opisanym w fakturze VAT a zaistniałą szkodą, nie wskazał w niej liczby dni najmu pojazdu zastępczego i nie podał czy kwota ta została opłacona. Zdaniem pozwanego żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od innej daty niż ustalenie wysokości odszkodowania w świetle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2011 roku wydanego w sprawie sygn. akt IICSK 635/11 jest nieuzasadnione .

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 21 grudnia 2012 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. nr. ej. (...), należący do T. W. (1). Bezpośrednio po wypadku poszkodowany tym zdarzeniem wynajął u powoda Usługi (...) Spółka Jawna w B. pojazd zastępczy marki F. (...), nr rej. (...), na okres od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia 16 stycznia 2013 roku. Po zakończeniu najmu powód za najem wystawił fakturę VAT na kwotę 3837,60 złotych brutto, która nie została opłacona. Termin zapłaty określono niej na dzień 30 stycznia 2013 roku (k- 7 akt sprawy).

Po zawiadomieniu pozwanego o szkodzie przeprowadził postępowanie likwidacyjne w toku którego ustalił wartość rynkową pojazdu na kwotę 12 000 złotych ,a wartość pozostałości na kwotę 6765 złotych (akta szkody). Uznał naprawę pojazdu za ekonomicznie nieuzasadnioną albowiem jego wartość rynkowa okazała się być niższa od ustalonych kosztów naprawy tego pojazdu. Ostatecznie rozliczył szkodę jako całkowitą. Tego sposobu rozliczenia poszkodowany nie kwestionował. W dniu 23 stycznia 2013 roku wypłacił T. W. odszkodowanie w kwocie 5235 złotych, a ponieważ T. W. w dniu 26 stycznia 2013 roku sprzedał wrak za kwotę 6150 złotych, dopłacił mu dodatkowo kwotę 615 złotych, tytułem różnicy między ofertą zakupu, a przyjętą kwotą pozostałości pojazdu po szkodzie do rozliczenia (akta szkody). W dniu 21 grudnia 2012 roku poszkodowany poinformował pozwanego o braku innego pojazdu do dojazdu do pracy i konieczności wynajęcia pojazdu zastępczego (akta szkody). Następnie pismem z dnia 6 lutego 2013 roku pozwany poinformował T. W., że może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego dopiero po wykazaniu, że były to koszty celowe i konieczne do wykonywania czynności życiowych . Pismem z dnia 12 lipca 2013 roku wezwał pozwanego do wypłaty kwoty 3837,60 złotych z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Pozwany pismem z dnia 17 lipca 2013 roku poinformował go o konieczności udokumentowania wydatku. W odpowiedzi na to poszkodowany wezwał go pismem z dnia 25 lipca 2005 roku do zapłaty w/w kwoty ze wskazaniem faktury VAT wystawionej przez wynajmującego pojazd zastępczy (akta szkody). Zakład ubezpieczeń odmówił zapłaty .

Poza sporem w sprawie jest to, że sprawcą kolizji był kierowca związany z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W toku likwidacji szkody pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wyrządzoną w tym samochodzie wynika z art. 822 &1 kc. Zgodnie z tym przepisem przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Stosownie do treści art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Co do zasady szkoda komunikacyjna z tytułu OC podlega naprawieniu według zasad określonych w art. 361 kc i 363 § 2 k.c. Zgodnie z treścią art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Stosownie zaś do treści art. 363 &1 kc naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Na gruncie doktryny zgodnie uznaje się także, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała SN z dnia 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11, Lex 1011468). Przy ocenie zasadności najmu i jego związku ze szkodą odpowiedzialność ubezpieczyciela nie jest uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej, przy czym refundacji podlegają jedynie wydatki rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego, czyli wydatki poniesione na czynsz najmu lub niezaspokojony, ale wymagalny. Aktualny stan rozwoju stosunków społecznych, gospodarczych, powszechne korzystanie z pojazdu mechanicznego czyni używanie pojazdów mechanicznych stałym i nieodzownym elementem egzystencji społecznej, a najem zastępczego pojazdu mechanicznego ma zapewnić poszkodowanemu taki komfort przejazdu w życiu codziennym jak przed zaistnieniem szkody (uchwała SN z dnia 17.11.11 IIICZP 05/11). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26.11.2002 roku wydanym w sprawie sygn. akt V CKN 1397/00 i w uchwale z dnia 29.10.2013 r wydanej w sprawie sygn. akt IIICZP 80/13 uznał zasadność zwrotu czynszu najmu pojazdu zastępczego pozostającego w związku przyczynowym ze szkodą jedynie w okresie naprawy celowej i koniecznej do przywrócenia stanu pojazdu sprzed wypadku, a w przypadku szkody całkowitej do czasu, w którym poszkodowany może nabyć analogiczny co przed wypadkiem pojazd (poza szczególnymi wyjątkami, które od tej zasady mogą odbiegać). Szkodę majątkową stanowią wówczas wydatki poniesione przez poszkodowanego lub nieopłacone, ale wymagalne w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Roszczenie poszkodowanego w tym zakresie powstaje nie z powodu samej utraty możliwości korzystania z pojazdu, lecz wówczas gdy w związku z uzyskaniem pojazdu zastępczego w jego majątku powstaje uszczerbek majątkowy.

Z zeznań poszkodowanego T. W. wynika, że w dacie wyrządzenia szkody i bezpośrednio po niej nie posiadał innego pojazdu poza uszkodzonym. Wypadek miał miejsce przed świętami Bożego Narodzenia. Samochód był mu niezbędny do prowadzenia zwykłych spraw codziennych i dojazdu do pracy. W grudniu 2012 roku mieszkał na osiedlu (...). Pracował na giełdzie w F. w Hurtowni (...) „, i nie miał w tym czasie środków finansowych na zakup nowego pojazdu. Dopiero kiedy pozwany wypłacił mu odszkodowanie, łącznie z kwotą uzyskaną ze sprzedaży wraka mógł podjąć działania mające na celu dokonanie zakupu.

Zdaniem sądu zeznania świadka są przekonujące i wiarygodne. Nie ma też w sprawie dowodów pozwalających na uznanie, by zeznania nie były zgodne ze stanem rzeczywistym.

W ocenie sądu dowody przedstawione przez powoda wskazują na istnienie związku przyczynowo - skutkowego między uszkodzeniem pojazdu marki R. nr. rej. (...), a wynajęciem pojazdu zastępczego. Jak wskazano wyżej samochód zastępczy został wynajęty na skutek uszkodzenia pojazdu w taki sposób, iż nie nadawał się do poruszania po drodze, w celu dojazdu do pracy i wykonywania codziennych spraw życiowych, a innego samochodu umożliwiającego wykonanie tych czynności poszkodowany nie posiadał. Na skutek wynajęcia pojazdu zastępczego i wystawienia faktury VAT powstał po jego tronie obowiązek jej opłacenia. Przysługiwało mu więc roszczenie o zwrot kosztów wynajmu tego pojazdu. Wbrew twierdzeniom pozwanego strata poszkodowanego w przypadku najmu pojazdu zastępczego, to także nieopłacony ale wymagalny rachunek za najem tego pojazdu lub faktura VAT oraz zwrot opłaconych kosztów najmu. Oba pojęcia mieszczą się w pojęciu szeroko rozumianej szkody, która obejmuje nie tylko aktywa ale też i pasywa. W niniejszej sprawie poszkodowany nie opłacił faktury, co oznacza że może on skutecznie domagać się zwrotu kwoty koniecznej do jego opłacenia.

Dalsze kwestie sporne wymagały wiadomości specjalnych. Biegły sądowy z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego ustalił, że przyjęta do rozliczenia najmu stawka 120 złotych netto stawka dobową mieści się przedziale cenowym stosowanym przez zakłady naprawcze na rynku lokalnym, co zobrazował w opinii na przykładzie wybranych zakładów naprawczych (k- 65 akt). Z opinii tej wynika, że dopiero od dnia 27 grudnia 2012 roku wiadomy był poszkodowanemu sposób rozliczenia szkody jako szkody całkowitej z powodu uznania przez pozwanego naprawy za niecelową na skutek braku ekonomicznego uzasadnienia dla jej wykonania.

W ocenie sądu opinia biegłego jest rzeczowa i rzeczowa. Co do zasady nie była kwestionowana ani przez powoda ani też przez pozwanego. Wynika z niej, że powód ustalając dzienną stawkę za najem pojazdu zastępczego zastosował stawkę średnią i stosowaną na rynku lokalnym. Nie jest to też stawka zawyżona. Niezbędny czas najmu w tym przypadku sąd określił na okres od dnia 21 grudnia 2012 roku, w którym został uszkodzony przedmiotowy samochód, do dnia 16 stycznia 2013 roku albowiem jak wynika z zeznań poszkodowanego dopiero wówczas dysponował odpowiednią kwotą pozwalającą mu na zakup pojazdu nowego. Z akt szkody wynika, że wartość rynkowa samochodu marki R. uszkodzonego w analizowanym przypadku została ustalona przez pozwanego na kwotę 12 000 złotych (akta szkody). Wycena w tym zakresie nie była kwestionowana. Zatem nie sposób kwestionować tego, iż dopiero po uzyskaniu odszkodowania od pozwanego i po sprzedaży wraka dysponował zbliżoną kwotą do wartości zniszczonego pojazdu i mógł nabyć samochód o podobnej wartości. W tych okolicznościach nie sposób uznać, iż wynajmowanie pojazdu do dnia 16 stycznia 2013 roku było nieuzasadnione.

Sąd orzekł o odsetkach na podstawie art. 481 § 1 kc oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych. Z faktury VAT znajdującej się na k- 7 akt sprawy wynika, że była ona wymagalna w dniu 1 lutego 2013 roku. Jednak w stosunku do pozwanego sąd ustalił wymagalność roszczenia na dzień 25 sierpnia 2013 roku. W pozostałym zakresie żądanie oddalił. By powód mógł skutecznie domagać zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie wystarczy zawiadomić zakład ubezpieczeń o rozpoczęciu najmu. Konieczne jest wezwanie do zapłaty, wykazanie, że najem był celowy i konieczny, m.inn. z powodu braku innego pojazdu oraz przedstawienie opłaconego rachunku lub faktury za najem lub wykazanie, że są one wprawdzie nieopłacone, ale wymagalne. Nie wystarczy samo poinformowanie pozwanego o konieczności najmu, tak jak to ma miejsce przy roszczeniach o zwrot kosztu naprawy. Przekroczenie terminu wypłaty świadczenia uzasadnia żądanie odsetek za opóźnienie. Roszczenie w tym przypadku stało się wymagalne z upływem 30 dni od dnia zawiadomienia o obowiązku poniesienia wydatków związanym z najmem pojazdu zastępczego, wysokości, przedstawieniu rachunku i wskazaniu braku możliwości skorzystania z innego pojazdu. Zwłokę sąd ustala na okres od dnia 26 lipca 2013 roku, przyjmując iż pełna dokumentacja i wyjaśnienia konieczne do rozpoznania wniosku zostały pozwanemu przedstawione w dniu 25 lipca 2013 roku.

Powód dochodzi w niniejszej sprawie roszczeń wynikających z umowy cesji wierzytelności zawartej między poszkodowanym T. W. (1) a powodem Usługi (...) Spółka Jawna w B. z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego.

Stosownie do treści art. 509 &1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Z art. 510 § 1 i 2 k.c. wynika, że umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Jeżeli zawarcie umowy przelewu następuje w wykonaniu zobowiązania wynikającego z uprzednio zawartej umowy zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia, ważność umowy przelewu zależy od istnienia tego zobowiązania.

Umowa zawarta między poszkodowanym a powodem dokładnie określa zakres cesji wierzytelności, tj. jej przedmiot i warunki. Wynika z niej, że powodowi przysługuje nabyta od poszkodowanego wierzytelność z tytułu najmu pojazdu zastępczego wynajmowanego z powodu uszkodzenia samochodu marki R. w dniu 21.12.2012 roku, likwidowanego w ramach szkody ozn. nr (...) w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W ocenie sądu wskazany wyżej przedmiot cesji wierzytelności upoważnia powoda do dochodzenia w niniejszej sprawie co do zasady zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Mając na uwadze powyższe rozważania i dowody sąd uznał, że roszczenie poszkodowanego o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego jest zasadne, wymagalne i zostało objęte umowa cesji zawarta między nim a powodem .

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji na mocy art. 509 kc, 822 &1 kc, art. 361 kc, 363 &1 kc , art. 14 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. & 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przegranego w całości przez pozwanego, a o brakujących w sprawie wydatkach na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych dnia 28 lipca 2005 roku.

Sędzia

Zarządzenie :

1. odnotować ,
2. odpis doręczyć wnioskodawcy ,
3. po uprawomocnieniu się orzeczenia zwrócić akta szkody ,
4. po wykonaniu pkt 1-2 akta przedstawić s. referentowi .

13.03.2014 roku